

Socialförsäkringar, jämställdhet och ekonomiskt tillväxt

Enheten för forskning
Januari 2001

Upplysningar:
Andreas Bergh
tel 08-786 92 65

I serien RFV REDOVISAR publicerar Riksförsäkringsverket sammanställningar av resultat av

- utrednings- och utvärderingsarbete
- uppföljnings- och konferensverksamhet

I utrednings- och forskningsarbete analyseras och bedöms socialförsäkringens effekter för individ och samhälle.

Försäkringsanalys går ut på att kontinuerligt och systematiskt samla in, sammanställa och analysera all kunskap om socialförsäkringen.

I vissa slag av rapporter i denna serie kan det förekomma uttalanden som pekar på behovet av nya eller ändrade författningsbestämmelser eller rekommendationer på något område. Med anledning av sådana uttalanden tar Riksförsäkringsverket sedan i särskild ordning upp frågan om att ge ut nya eller ändrade författningar och allmänna råd på området. Uttalanden i rapporterna har således ingen självständig ställning som går utöver innehållet i gällande författningar och allmänna råd.

Skriftserier som ges ut av Riksförsäkringsverket:

RFV Föreskriver (RFFS)	Författningar med bindande föreskrifter
RFV Rekommenderar (RAR)	Allmänna råd om tillämpningen av författningar
RFV Vägledning	Beskrivning av författningsbestämmelser, allmänna råd, förarbeten, rättspraxis, exempel och kommentarer
RFV Analyserar	Resultat av utrednings- och utvärderingsarbete samt av uppföljnings- och konferensverksamhet.
RFV Anser	Tolkningar av rättsläget och uttalande om verkets åsikt i olika frågor
RFV Informerar	Redovisning av statistik, upplysningar om regler, rutiner och praxis.
RFV Redovisar	Försäkringsanalyser och rapporter med mer begränsade frågeställningar.

1. Introduktion

Både jämställdhet och ekonomisk tillväxt brukar framhållas som eftersträvansvärda politiska mål. Socialförsäkringar motiveras i regel inte primärt med att de har positiva effekter på dessa mål - även om dylika argument också förekommer. I stället brukar argument som bygger på riskspridning, inkomstomfördelning och otillräckliga privata försäkringsmarknader nämnas.

Socialförsäkringar konstruerade för att uppnå dessa mål kommer emellertid också att ha effekter på jämställdhet och ekonomisk tillväxt. Effekterna kan vara både positiva och negativa, och det samlade utfallet beror dels på socialförsäkringarnas specifika utformning, dels på deras samspel med övriga ekonomin, framför allt skatte- och välfärdspolitik.

I denna pm utvecklas vilka mekanismer i socialförsäkringarna som kan förväntas påverka jämställdheten respektive ekonomisk tillväxt. Syftet är att identifiera eventuella målkonflikter samt att om möjligt finna åtgärder som gynnar både tillväxt och jämställdhet. Eftersom området är stort är rapporten av översiktlig karaktär, och välkänd kunskap redovisas utan specifika källhängelser.

2. Socialförsäkringar och ekonomisk tillväxt

Den ekonomiska tillväxtens mest omedelbara bestämningsfaktorer är antal arbetande, deras arbetstid och deras produktivitet. För en given storlek på arbetskraften bestäms den långsiktiga tillväxten av teknologikutvecklingen, som rimligen får anses oberoende av socialförsäkringarnas utformning. Förutom arbetskraftens storlek, arbetstiden och produktiviteten påverkas tillväxten kortsiktigt även av sparandet, såtillvida att ökat sparande ökar mängden kapital som används i produktionen, vilket förväntas ge höjd tillväxt.

Det är sannolikt att socialförsäkringar påverkar flera av ovan nämnda variabler, men det är ofta oklart om effekten är positiv eller negativ. De faktorer som påverkar tillväxten och som kan också förväntas bero på socialförsäkringarnas utformning är:

- Arbetskraftens storlek
- Genomsnittlig arbetstid
- Arbetskraftens produktivitet
- Sparandet

Dessa faktorer analyseras i det följande.

2.1 Effekt på arbetskraften

Socialförsäkringar kan påverka arbetskraften dels genom effekter på födelsetalet, dels genom att förändra arbetskraftsdeltagandet. Ett allmänt samband när det gäller nativiteten tycks vara att den faller med ökat välstånd. En tänkbar förklaring är helt enkelt att högre produktivitet och bättre teknik i rikare länder gör att färre barn behövs för produktionen. En annan tänkbar förklaring är att offentliga pensionssystem minskar människors behov av barnafödande för att trygga sin ålderdom. Felderer (1992) redovisar dock resultat som talar emot tesen att fördelningssystem minskar fertiliteten.

Arbetskraftens storlek påverkas emellertid inte bara av folkmängden. Faktorer som spelar roll är hur många som väljer att lönearbeta, och hur länge de arbetar. Enligt ekonomisk teori väljer människor den kombination av arbete och fritid som passar dem. Valet sker dock under flera restriktioner: efterfrågan på arbete, lagar, eller fackliga avtal om arbetstid, skatter och socialförsäkringar är sådant som påverkar valet.

Några faktorer som ökar individens utbyte av att arbeta är sänkta skatter, höjd övertidsersättning och vissa förändringar av socialförsäkringsförmånerna. Inkomstrelaterade socialförsäkringar som endast täcker delar av inkomsten kan bidra till att arbetsutbudet blir mindre än det annars skulle varit, eftersom ytterligare arbete på marginalen då inte ger rätt till inkomstbortfallsersättning. Effekten kan förstärkas av progressiva inkomstskatter, men den kan mildras av hög övertidsersättning.

Socialförsäkringarna påverkar också valet att delta i arbetskraften eller inte. Avgörande är hur hög den arbetsfria inkomsten är - dvs. hur stort stöd en individ får som inte arbetar alls. Högre arbetsfri inkomst sänker arbetskraftsdeltagandet. Ytterligare en faktor är eventuella minimiregler för att bli berättigad till socialförsäkringsförmånerna vid arbete. Denna faktor kan dock både verka i riktning mot ökat och minskat arbetskraftsdeltagande.

Arbetskraftens storlek påverkas också av när individen väljer att göra entré på arbetsmarknaden och när hon väljer att lämna densamma. Den tid som läggs på studier i perioden innan förvärvsarbete, kan ses som en produktivitetshöjande investering. För att denna ökade produktivitet ska utnyttjas till fullo, krävs dock att den totala tiden i förvärvsarbete inte minskar. Om inte pensionsåldern ökar i takt med att individer gör entré på arbetsmarknaden allt senare, har människor valt att ta ut produktivitetshöjningen i form av ökad fritid i stället för genom ökad konsumtion. Det är i sig ett fullt legitimt val - men det innebär att konsumtionen, inklusive offentlig konsumtion av exempelvis pensioner och äldreomsorg, inte kan öka som ett resultat av produktivitetshöjningen.

En socialförsäkring som har stor effekt på hur stor del av livsrytmen individen lägger på lönearbete är naturligtvis pensionssystemet. Om pensionsrätt ges för många andra aktiviteter än lönearbete, ger detta incitament som kan sänka tillväxten genom att arbetskraftsdeltagandet minskar. En annan viktig faktor i pensionssystemet som kan påverka tillväxten är huruvida allt lönearbete ger pensionsrätt: incitamenten för ytterligare förvärvsarbete på marginalen är högre om arbetet ger pensionsrätt än om det inte gör det.

Slutligen spelar socialförsäkringarnas effekt på arbetslösheten stor roll för arbetskraftens storlek. Bland standardrekommendationerna för sänkt arbetslöshet märks -

trots stor oenighet i den akademiska världen - flexiblare arbetsmarknad, sänkta skatter på arbete, och skärpta incitament i arbetslöshetsförsäkringen.

2.2 Effekt på produktivitet

Två tänkbara mekanismer för hur arbetskraftens produktivitet kan påverkas av socialförsäkringarnas utformning, är utbildningspremien och genom effekter på hur mycket den anställde anstränger sig för att göra ett bra jobb.

Utbildningspremien är den högre lön en anställd får genom att höja sin kompetens genom utbildning, och en hög utbildningspremie antas påverka tillväxten positivt. En heltäckande definition av utbildningspremien ska inkludera socialförsäkringersättning, vilket gör att ersättningstak som begränsar ersättning för inkomstbortfall kan innebära sänkt utbildningspremie. Utbildningspremien beror dock i större utsträckning på faktorer utanför socialförsäkringarna, däribland lönebildning och skattesystem.

Socialförsäkringar kan också tänkas ha en effekt på arbetskraftens grad av ansträngning på jobbet. Här finns emellertid motstridiga effekter: Å ena sidan finns den så kallade disciplinerings effekten, enligt vilken mindre generösa ersättningar gör att den anställde i högre grad närvarar på arbetsplatsen och anstränger sig för att göra ett bra jobb. Höga bidrag gör också att den anställde i mindre utsträckning drar sig för att byta jobb eller oroar sig för arbetslöshet, vilket sänker incitamenten för att genom ansträngning nå högre produktivitet. Å andra sidan kan antas att den trygghet som socialförsäkringar ger i sig har positiv effekt på arbetskraftens välbefinnande och produktivitet. Den samlade effekten är således ej entydig.

2.3 Effekt på sparande

Socialförsäkringar kan påverka människors sparande på flera sätt. Två viktiga mekanismer är sparande för att omfördela inkomst över livscykeln, och sparande för att ha en buffert vid oförutsedda inkomstbortfall.

Livscykelnsparandet beror givetvis på pensionssystemets utformning, men resultaten är inte entydiga. Det kan tyckas uppenbart att ett fonderat pensionssystem ökar sparandet jämfört med fördelningssystem, men frågan är kontroversiell: Under vissa förutsättningar är det rimligt att anta att ett fonderat pensionssystem ersätter privat sparande, varpå det totala sparandet i samhället blir oförändrat (Felderer, 1992). Atkinson (1995) konstaterar att försämrade offentliga pensioner kan leda till att människor arbetar längre och att behovet av livscykelnsparande därför minskar. Generellt kan sägas att med utvecklade kapitalmarknader tillgängliga för privatpersoner, blir det enklare för individer att oberoende av det offentliga systemets utformning själv välja nivå på sitt livscykelnsparande.

Individens sparande för att gardera mot plötsliga inkomstbortfall påverkas sannolikt av hur generösa socialförsäkringarna är. Höga ersättningsnivåer och försäkringar som omfattar stora delar av befolkningen, minskar människors behov av att spara ihop en egen buffert vid inkomstbortfall. Följden av detta enkla konstaterande är att ökad generositet kan förväntas leda till minskat sparande, vilket temporärt antas minska tillväxten.

Det bör poängteras att effekten av ökat sparande i ett enskilt land på tillväxten i det landet blir mindre när sparandet i en internationaliserad ekonomi alltmer sker utomlands, samtidigt som utländskt kapital kan röra sig fritt både in i och ut ur landet. Att

genom socialförsäkringarnas utformning försöka åstadkomma ett högre sparande och därmed hoppas på högre tillväxt ter sig därmed som ett mycket osäkert tillvägagångssätt.

2.4 Avslutande kommentarer

Välfärdsstatens effekt på tillväxten är ett välforskat område. Det verkar svårt att finna entydigt stöd för tesen att den totala storleken påverkar tillväxten, även om sådana resultat inte saknas (se Agell et al., 1994). Däremot finns det tydligare resultat som talar för att den relativa fördelningen mellan transfereringar, konsumtion och investeringar har stor betydelse. Hansson (1984) argumenterar för att skattefinansierade transfereringar har större snedvridande effekter än offentlig konsumtion, medan offentliga investeringar i mycket mindre utsträckning snedvrider ekonomin.

Förutom de offentliga socialförsäkringarna bör också avtalsförsäkringar som uppstått genom avtal mellan arbetsmarknadernas parter beaktas i analysen. Exempelvis kan de resultat som bygger på att det finns ersättningstak i de offentliga försäkringarna förändras om avtalsförsäkringarna konstruerats för att motverka effekten av ersättningstaket.

3. Socialförsäkringar och jämställdhet

Medan ekonomisk tillväxt är ett väldefinierat och tämligen entydigt begrepp, är jämställdhet betydligt vagare. Innebörden varierar mellan ganska svaga betydelser som 'lika formella rättigheter för kvinnor och män' till mer omfattande beskrivningar av hur den rådande könsmaktordningen ska avskaffas.

I det följande används termen jämställdhet i betydelsen 'lika möjligheter för kvinnor och män att leva ett självständigt liv'. Denna definition ligger mycket nära den svenska regeringens mål för jämställdhetspolitiken: att kvinnor och män ska ha samma möjligheter, rättigheter och skyldigheter inom livets alla områden. Definitionen är något mer krävande än idén om lika formella rättigheter, men den skulle också kunna innefatta en skarpare ordalydelse.

Frågan är nu hur socialförsäkringar kan förväntas påverka jämställdheten definierad på detta vis. Det finns stora likheter mellan mäns och kvinnors typiska livscykel, men också tydliga skillnader: Kvinnor föder barn och lever längre. Hur socialförsäkringarna hanterar dessa skillnader och likheter har betydelse för jämställdheten. Ett argument som förekommer i litteraturen är också att en generös välfärdsstat med höga ersättningsnivåer för omvårdnadsarbete är mer kvinnovänlig än motsatsen, men det är långt ifrån självklart att så är fallet. Tvärtom: givet den valda jämställdhetsdefinitionen finns också argument för motsatsen, vilket utvecklas nedan.

Den forskning som finns på området rör i regel välfärdsstaten som helhet, men är tillämplig även på socialförsäkringarna som specifikt delområde. På basis den analys som görs av Sainsbury (1999) kan följande fyra frågor formuleras rörande hur en välfärdsstat påverkar jämställdheten:

1. Vilket objekt - individen eller familjen - omfattas av försäkringen? Om rättigheterna tillskrivs individen, är rätten könsbestämd?

2. Beror eventuella könsskillnader i bidragen på att försäkringens utformning bygger på en traditionell uppdelning av arbetsuppgifter i hemmet och på arbetsmarknaden?
3. Hur stort är det offentligas ansvar för omvårdnadsuppgifter: icke-existerande, betalande eller producerande?
4. Har män och kvinnor likvärdig tillgång till lönearbete?

Av framställningen framgår är det bara fråga 1 och 2 som är direkt knutna till socialförsäkringarna. Indirekt påverkar också fråga 3 och 4 socialförsäkringarna. Jämställdheten påverkas dock även av andra delar av välfärdsstaten, och ofta är det ett alltför snävt perspektiv att bara betrakta enskilda delar. Samtliga fyra frågor analyseras därför i det följande, men fråga 1 och 2 analyseras tillsammans.

3.1 Individbaserad eller familjebaserad socialförsäkring?

En viktig fråga när det gäller jämställdheten och hela välfärdsstaten är huruvida beskattningen bygger på särbeskattning eller sambeskattnig. Enligt vår definition av jämställdhet är särbeskattning att föredra efter som både män och kvinnor då kan skaffa sig en egen inkomst som är oberoende av vad partnern tjänar. Särskilt olycklig ur jämställdhetsperspektiv är kombinationen av progressiva skatter och sambeskattnig, eftersom den part med känsligast arbetsutbud (oftast kvinnan - se nedan) då möter hög marginalskatt på sina första arbetstimmar. På motsvarande sätt kan innebär kombinationen av progressiva skatter och särbeskattning att ett hushåll har ekonomiska incitament att fördela arbetstiden jämt mellan makarna.

Liknande mekanismer finns när det gäller socialförsäkringens utformning: Vem får ersättningen? Går den att överföra mellan makarna? Individknutna ersättningar utan överföringsrätt är att föredra framför motsatsen, enligt den valda jämställdhetsdefinitionen. Anledningen är att individuella ersättningar mer än kollektiva ger ökar kvinnors makt att leva självständiga liv, oberoende av rådande könsordning.

En annan viktig faktor att beakta är stödet till dem som saknar eller har otillräcklig arbetsinkomst. Även i system som i övrigt är individbaserade kan detta vara utformat på hushålls- eller familjenivå. Om arbetsinkomsten ökar för ena parten i hushållet, kan bidraget till hans eller hennes partner minska - vilket på samma sätt som sambeskattnig minskar möjligheten att ha en inkomst som är oberoende av partnerns inkomst.

3.2 Det offentligas ansvar för omvårdnadsuppgifter

Om hushållet ses som en produktionsenhet, där makarna specialiserar sig på lönearbete respektive hemarbete, bidrar socialförsäkringar knutna till lönearbete knappast till jämställdheten: Både mannens och kvinnans arbetsinsats krävs för produktionen, men de försäkringsrelaterade förmånerna tillfaller den som drar in den beskattade inkomsten, i regel mannen.

Ökad överförbarhet av försäkringsförmåner inom hushållet är en tänkbar lösning - men effekten blir att den av makarna som gör det obetalda hemarbetet blir beroende av att partnern faktiskt utnyttjar överföranderätten.

Ett bättre alternativ är att genom socialförsäkringar eller bidrag låta omvårdnadsarbete vara betalt, utan att gå omvägen via den förvärvsarbetande. Den mest långtgående

ende lösningen är att socialisera stora delar av omvårdnaden så att kvinnor och män kan lönearbeta på lika villkor.

Väljs den senare vägen ställs emellertid stora krav på hur det sker. Om målet att både kvinnan och mannen kan lönearbeta på lika villkor inte uppnås, är risken stor att kvinnan blir dubbelarbetande. Även i länder som valt denna strategi, och där män och kvinnor är förvärvsarbetande i nästan lika stor utsträckning, tycks kvinnor arbeta färre timmar i betalt lönearbete och fler timmar i obetalt hemarbete.

Utformningen av socialförsäkringar som gynnar jämställdheten förutsätter därför ett strategiskt vägval. En strategi är att låta lönearbete och endast lönearbete berättiga till ersättning (exempelvis i form av pensionsrätt). Det blir då tydligt att en jämn fördelning av socialförsäkringsförmåner förutsätter en jämn fördelning av lönearbetet – och därmed även av hemarbetet. Den andra strategin bygger inte på att fördelningen mellan lönearbete och hemarbete förändras, utan syftar i stället till att via socialförsäkringen kompensera den part som utför merparten av hemarbetet.

En individuell försäkring som ersätter varje förälder för inkomstbortfall vid barnets första levnadsår är ett exempel på den första strategin. En klumpsumma som överförs till hushållet oberoende av arbetsinkomst för att någon av föräldrarna ska kunna vara hemma med barnet är ett exempel på den andra. Med den valda jämställdhetsdefinitionen är den första strategin att föredra.

3.3 Tillgången till lönearbete

En förutsättning för att både män och kvinnor ska ha lika god tillgång till lönearbete är såklart att arbetsmarknaden inte systematiskt premierar traditionellt manliga yrken. Faktorer som spelar roll är hur eventuell sysselsättningspolitik är utformad, vilka sektorer som är öppna för lönearbete med etableringsfrihet, samt vilka arbetsrättsliga eller avtalsmässiga regler som finns rörande arbetstider, ersättningsformer och arbetsuppgifter. Om båda föräldrarna ska ha goda möjligheter att kombinera förvärvsarbete med hemarbete, ställs större krav på arbetsmarknadens flexibilitet än om den traditionella könsuppdelningen av löne- och hemarbete upprätthålls.

Arbetsutbudets känslighet för marginallöneförändringar är ett välutforskat område. Skattningarna varierar mellan olika studier, men ett resultat tycks vara anmärkningsvärt robust: kvinnors arbetsutbud är betydligt känsligare än mäns. Höga marginalskatter och/eller inkomstprövade bidrag som sänker vinsten av lönearbete för individen, tycks ha en liten effekt på mäns arbetsutbud, men effekten på kvinnors arbetsutbud är betydligt större.

Detta antyder att i många hushåll är mannens arbetsutbud en konstant, medan kvinnans förvärvsarbete är en variabel som anpassas till löner, bidrag och hushållets privata situation. Med detta i åtanke blir det extra viktigt ur jämställdhetsperspektiv att undvika kombinationen av inkomstprövade bidrag och höga marginalskatter. Samspelet mellan dessa och taxan för offentlig barnomsorg summerar till en samlad margineffekt som drastiskt minskar kvinnors arbetsutbud.

4. Sammanfattande analys: finns det åtgärder som är entydigt bra både för tillväxt och jämställdhet?

Som redovisats finns ett antal faktorer som påverkar både jämställdhet och ekonomisk tillväxt. Av framställningen framgår också att några åtgärder kan förväntas påverka tillväxten positivt utan att ha negativa jämställdhets effekter, och vice versa. I detta avsnitt fokuseras åtgärder som förväntas ha en positiv effekt på både tillväxt och jämställdhet, samt på de eventuella målkonflikter som kan uppstå om det finns åtgärder som påverkar det ena målet positivt medan effekten på det andra är negativ.

4.1 Åtgärder för ekonomisk tillväxt och jämställdhet

De åtgärder som förekommer både i tillväxtanalysen och jämställdhetsanalysen är sänkta marginalsatser, höjda ersättningstak i de inkomstrelaterade socialförsäkringarna, sänkta marginaleffekter genom färre inkomstprövade bidrag, samt en mer flexibel arbetsmarknad i kombination med socialförsäkringar anpassade för ökad flexibilitet.

Flera av dessa åtgärder kan förväntas ha positiv effekt både på jämställdhet (enligt ovan given definition) och tillväxt (mätt som BNP). Hit hör alla åtgärder som gör arbete mer lönsamt för individen: sänkta marginaleffekter (både genom sänkta marginalsatser och genom färre inkomstrelaterade bidrag) och tydligare koppling av socialförsäkringens förmåner till lönearbete. En viktig förutsättning för detta resultat är att kvinnors förvärvsarbete är mer känsligt för ekonomiska incitament än mäns.

Åtgärder som gör det enklare för människor att anpassa sin arbetstid till sina preferenser kan också anses öka jämställdheten, eftersom det då blir enklare att kombinera förvärvsarbete med barnfödande och barnuppfostran. I den mån dessa anpassningar leder till ökat arbetsutbud är detta också positivt för tillväxten. Den stora effekten av dylika reformer kommer dock om en mer flexibel arbetsmarknad i sig bidrar till sänkt arbetslöshet.

Flexiblere arbetsmarknad ställer krav på flexiblere socialförsäkringar, som ger skydd även för väldigt varierande inkomster, och som inte hämmar människors val med kvalifikationsregler eller ersättningstak.

4.2 Målkonflikter

Om höga ersättningsnivåer generellt sett anses vara positivt för jämställdheten, finns en tänkbar målkonflikt mellan jämställdhet och tillväxt. Allför höga ersättningsnivåer kräver dels höga skatter eller avgifter för att finansieras, och de minskar dessutom arbetsincitamenten. Med den här valda definitionen av jämställdhet kan emellertid ersättningsnivåerna sättas på nivåer som ger goda arbetsincitament utan att jämställdheten påverkas negativt. Orsaken är att incitament för både män och kvinnor att skaffa sig en egen löneinkomst ökar möjligheterna att leva ett självständigt liv.

Inom pensionssystemet finns ett antal tänkbara målkonflikter att hantera. Dessa är också relaterade till det strategival som diskuterades i stycke 3.2. Kortsiktigt kan det gynna jämställdheten att låta flera traditionellt kvinnliga sysslor ge pensionsrätt, framför allt tid som läggs på att ta hand om barn. Om så inte sker, blir kvinnors pensioner sannolikt lägre än mäns. Å andra sidan: generös pensionsrätt för barnår kan

bidra till att upprätthålla den traditionella uppdelningen av lönearbete och hemarbete mellan könen, vilket minskar jämställdheten. Effekten på tillväxten är heller inte entydig: Å ena sidan kan generösa barnårsregler anses vara ett incitament för hög nativitet, å andra sidan innebär alla avsteg från principen att endast lönearbete ger pensionsrätt att arbetsincitamenten minskar. På lång sikt torde det dock vara bäst både för jämställdhet och ekonomisk tillväxt att bygga pensionsystemet på de två principerna att endast lönearbete ger pensionsrätt; och att allt lönearbete ger pensionsrätt.

Litteratur

Agell, J, Lindh T & Ohlsson, H, [1994] , Tillväxt och offentlig sektor Ekonomisk debatt, årg. 22, nr 4, sid. 373-585

Atkinson, A. B, [1995], Is the Welfare State necessarily an obstacle to economic growth? European Economic review 39, sid. 723-730

Felderer, B. [1992], Does a public pension system reduce savings rates and birth rates?, Journal of institutional and theoretical economics

Hansson, I, [1984], Marginal costs of public funds for different tax instruments and government expenditures, Scandinavian Journal of Economics, Vol 86

Sainsbury, Diane "Gender and Social-Democratic Welfare States", sid 75-114 i Sainsbury, Diane, (ed), Gender and Welfare States Regimes, Oxford: Oxford University Press, 1999